

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-08-31 Nr. 429-459
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. kovo 16 d. pareiškėja raštu kreipėsi į draudiką, nurodydama, kad 2023 m. kovo 15 d. susidūrė pareiškėjos vairuojama transporto priemonė „Ford Ecosport“ ir automobilis „Nissan X-Trail“, kurio valdytojų civilinė atsakomybė buvo apdrausta draudiko (toliau – įvykis).

Kadangi eismo įvykio deklaracijoje automobilio „Nissan X-Trail“ valdytojas patvirtino atsakomybės už įvykio kilimą faktą, pareiškėja draudiko prašė už įvykį išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas, vadovaudamasis įvykio administravimo metu surinktais įrodymais ir 2023 m. balandžio 27 d. UAB „Impulsana“ parengtos Eksperto išvados (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Eksperto išvada) duomenimis, atsisakė išmokėti draudimo išmoką. Eksperto išvadoje nurodyta, kad įvykio dalyvių nurodytos įvykio aplinkybės neatitinka automobilių sugadinimų pobūdžio.

Pareiškėja, nesutikdama su draudiko sprendimu atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, draudikui pateiktoje pretenzijoje ir kreipimesi į Lietuvos banką nurodė, kad draudikui buvo pateikti atsakymai į visus klausimus ir buvo užpildytos reikiamos anketos. Prašyme nagrinėti vartojimo ginčą pareiškėja pabrėžė, kad nors Eksperto išvadoje nurodyta, kad įvykis buvo padarytas „tyčia, galimai susitarus, tačiau jokių įrodymų apie tai nepateikiama“.

Pareiškėja nurodė, kad draudikas jai nepateikė išsamių paaiškinimų, galinčių pagrįsti draudiko priimtą sprendimą atsisakyti išmokėti draudimo išmoką. Pareiškėjos teigimu, įvykis atitinka draudžiamojo įvykio požymius, todėl draudikui, apdraudusiam atsakingo už įvykio kilimą automobilio „Nissan X-Trail“ valdytojo civilinę atsakomybę, kyla pareiga pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką.

Remdamasi nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtus nuostolius.

Draudikas pateiktame atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi nurodė, kad įvertinus surinktą medžiagą kilo abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio mechanizmo, taip pat kad įvykis įvyko ne eismo dalyvių nurodomomis aplinkybėmis ir automobilių sugadinimai padaryti ne deklaruoto įvykio metu. Įtarimą sukėlė deklaruojami pažeidimai ir jų suderinamumas. Taip pat žalos administravimo metu nustatyta, jog automobilis „Ford Ecosport“ iki deklaruoto eismo įvykio jau buvo nurašytas ir parduodamas aukcione.

Draudikas pabrėžė, kad, remiantis surinktais įrodymais ir Eksperto išvados duomenimis, nustatyta, kad tikrosios eismo įvykio aplinkybės nėra aiškios, taip pat nėra aišku, kieno konkrečiai neteisėti veiksmai lėmė pareiškėjos automobiliui atsiradusią žalą. Nenustačius kaltės, neteisėtų veiksmų apimtys ir tikrosios įvykio priežasties, nėra pagrindo konstatuoti, kad dėl įvykio metu padarytos žalos automobilio „Nissan X-Trail“ valdytojui kilo civilinė atsakomybė ir kad įvykis laikytinas draudžiamuoju.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas nurodo, kad priėmė įrodymais pagrįstą sprendimą atsisakyti dėl įvykio pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką ir prašė atmesti pareiškėjos draudikui keliamą reikalavimą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti dėl įvykio pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko nuomone, būtina įvertinti draudiko sprendimo atsisakyti išmokėti draudimo išmoką pagrįstumą.

Draudimo teisinius santykius reglamentuojančiuose teisės aktuose¹ nustatyta, kad draudimo apsauga – tai draudiko įsipareigojimas sumokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui – atsitikimui, nustatytam įstatyme ar draudimo sutartyje.

Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad, remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsniu, Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 ir 98 straipsniais, Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) įstatymo 16 straipsnio 1 dalimi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu. Draudžiamasis eismo įvykis vertintinas kaip eismo įvykis, kai transporto priemonės valdytojui (už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę) dėl padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda civilinė atsakomybė².

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje konstatuojama, jog TPVCAPD santykiuose nustatytos išimties, kada draudikas gali nemokėti draudimo išmokos ar reikalauti ją gražinti, apima du atvejus: 1) jei įvykis yra nedraudžiamasis (TPVCAPD įstatymo 21 straipsnis); 2) jei atsakingas už žalą padarymą asmuo ar nukentėjęs trečiasis asmuo buvo nesąžiningi ir (ar) elgėsi neapdairiai ir nerūpestingai (TPVCAPD įstatymo 22 straipsnis).³

Kasacinio teismo suformuotoje praktikoje taip pat pabrėžiama, kad „įvykus eismo įvykiui, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, draudėjui, naudos gavėjui ir (ar) nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda pareiga pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį, o draudikas turi pareigą tirti aplinkybes, būtinus draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas, turi teisę gauti informaciją apie įvykio aplinkybes ir padarinius iš bet kurio asmens (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1 dalis). Nurodyta draudėjo, naudos gavėjo ir (ar) nukentėjusio trečiojo asmens pareiga turi būti vykdoma sąžiningai. Draudėjo, naudos gavėjo ir (ar) nukentėjusio trečiojo asmens pateikta draudikui neteisinga, klaidinanti informacija apie įvykio aplinkybes gali lemti draudiko, šiam ištyrus visą prieinamą informaciją ir aplinkybes, išvadą dėl pareigos mokėti draudimo išmoką nebuvimo.“⁴

Atsižvelgiant į kasacinio teismo išaiškinimus dėl nukentėjusio trečiojo asmens pateiktos klaidinančios informacijos, kaip draudimo išmokos nemokėjimo pagrindo, taip pat pažymėtina, kad Lietuvos Aukščiausias Teismas formuojamoje TPVCAPD įstatymo 22 straipsnio 3 dalies nuostatos aiškinimo praktikoje nurodė, kad klaidinga informacija gali būti pateikta nebūtinai dėl nukentėjusio trečiojo asmens kaltės. Šiuo atveju svarbus pats faktas, kad tokia informacija draudikui buvo pateikta⁵.

Be to, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, pasisakydamas dėl Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos draudėjo, apraustoj ar nukentėjusio trečiojo asmens pareigos draudikui pateikti tikslią informaciją apie įvykio pasekmes ir tokio pobūdžio informacijos nepateikimo teisinių padarinių, konstatavo, jog „draudimo bendrovė, vadovaudamasi duomenimis apie pateiktą melagingą informaciją, padidinančią draudimo išmoką (nesvarbu, kokiais įrodymais toks faktas nustatytas), turi teisę svarstyti apie draudimo išmokos nemokėjimą

¹ Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnis, Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 11 dalis.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. balandžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-104-403/2021; 2019 m. liepos 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-257-1075/2019.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis, 2016 m. gruodžio 22 d. priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. vasario 26 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-113-686/2016.

(arba sumokėtos išmokos grąžinimą). Tokia draudiko teisė egzistuoja nepriklausomai nuo to, ar faktas dėl melagingos informacijos pateikimo nustatytas dėl viso apdrausto turto apimties⁶."

Todėl, remiantis kasacinio teismo suformuota praktika, darytina išvada, kad TPVCPD draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką ne tik eismo įvykį pripažinęs nedraudžiamuoju, tačiau ir tada, kai nukentėjęs trečiasis asmuo pateikia klaidinančią informaciją. Nukentėjusio trečiojo asmens klaidinančios informacijos apie eismo įvykį ir šio įvykio metu automobiliui padarytų visų ar dalies sugadinimų draudikui pateikimo teisinės pasekmės gali būti taikomos ir nenustačius asmens tyčios dėl tokios informacijos pateikimo.

Draudikas, siekdamas pagrįsti sprendimą dėl įvykio atsisakyti mokėti draudimo išmoką, rėmėsi Eksperto išvados duomenimis.

Minėtoje išvadoje nurodyta, kad „iš tyrimui pateiktose nuotraukose užfiksuotų vaizdų darytinis tokios išvados dėl automobilio FORD sugadinimų susidarymo mechanizmo: priekinės dešinės pusės durys deformuotos dėl intensyvaus deformuojančio poveikio, veikusio kryptimi daugiau iš dešinės; šios automobilio FORD priekinių dešinių durelių susidariusios deformacijos ir pėdsakai jų paviršiuje yra vadinamojo statinio pobūdžio (be ryškaus slystamo kontakto požymių), kas leidžia spręsti, jog prieš pat buvusį susidūrimą automobilis FORD stovėjo, arba judėjo nedideliu (iki 5 km/h) greičiu.“

Eksperto išvadoje aprašant transporto priemonės „Ford Ecosport“ sugadinimus taip pat nurodyta, kad ant šio automobilio „priekinio bamperio apvalkalo dešinio šono ties sandūra su priekiniu dešiniu sparnu bei šio sparno gretimame paviršiuje susiformavo slystamo kontakto pėdsakai/įbrėžimai, orientuoti link šio automobilio galo. Priekinio dešinio rato ratlankis stipriai subraižytas ir pažeistas (apibrozdintas ir kiaurai prakirstas) šio rato padangos šoninis išorinis paviršius – šie rato pažeidimai būdingi užvažiavimui šiuo ratu ant žemo masyvaus objekto (pvz., kelio bordiūro, arba kito išsikišančio virš atraminio paviršiaus elemento).“

Eksperto išvadoje taip pat nurodyta, kad „ant užpakalinių dešinės pusės durelių bei gretimame priekinių durelių paviršiuje susiformavo daugiau horizontalus didesnis įmušimas. Užpakalinių dešinės pusės durelių paviršiuje susiformavo neintensyvūs tamsūs pėdsakai, būdingi nestipriam statiniam kontaktui. Užpakalinių dešinės pusės durelių standumo briauna apibrozdinta dėl liestinio kontakto, veikusio kryptimi link automobilio FORD galo. Užpakalinio dešinio sparno priekinės dalies paviršius apibrozdintas kryptimi link automobilio FORD galo, dėl buvusio liestinio kontakto. Suveikė saugos oro pagalvės, apsaugančios nuo šoninių smūgių iš kairės ir iš dešinės. Transporto priemonės techninės apžiūros-defektų akte taip pat nurodyta, kad suveikė vairuotojo saugos diržo užraktas.“

Eksperto išvadoje, apibendrinant duomenis dėl transporto priemonės „Ford Ecosport“ sugadinimų pobūdžio ir defektų susidarymo mechanizmo, konstatuojama, kad minėti „sugadinimai susidarė dėl kelių deformuojančių poveikių (tiek statinio, tiek slystančio pobūdžio kontaktų). Sprendžiant iš deformacijų ir pėdsakų ant automobilio „Ford Ecosport“ priekinių dešinės pusės durelių ir dešinio slenksčio, prieš pat šį kontaktą automobilis „Ford Ecosport“ stovėjo, arba jo greitis buvo nedidelis.“

Eksperto išvadoje taip pat buvo pateiktas įvykio mechanizmo modeliavimo kompiuterine programa aprašymas, nurodant, kad pagal atliktus matavimus automobilio „Ford Ecosport“ šono sugadinimai galėjo būti padaryti tik tuo atveju, jei transporto priemonės „Nissan X-Trail“ greitis iki įvykio būtų buvęs 30 km/h.

Be to, Eksperto išvadoje yra pateiktas pagal įvykio dalyvių nurodytus jų valdytų automobilių greičius kompiuterine programa atlikto įvykio modeliavimo aprašymas. Vadovaudamasis atlikto tyrimo duomenimis, ekspertas konstatavo, kad, „esant automobilių susidūrimui prie aukščiau nurodytų greičių (50 km/h – automobilio FORD, 10 km/h – automobilio NISSAN) būtų įvykęs intensyvus liestinis automobilio FORD kėbulo dešinio šono detalių kontaktas su automobilio NISSAN priekine kaire dalimi ir būtų išlikę intensyvaus slystančio kontakto pėdsakai (kurių nėra ant tiriamųjų automobilių pažeistų detalių).“

Eksperto išvadoje taip pat nurodyta, kad modeliavimo būdu nustatyta automobilio „Nissan X-Trail“ padėtis neatitinka šio vairuotojo nurodytos automobilio padėties po eismo įvykio.

Eksperto išvadoje konstatuojama, kad, pagal įvykio dalyvių nurodytas aplinkybes, negalėtų susidaryti užfiksuoti transporto priemonės „Ford Ecosport“ „įbrėžimai ant priekinio bamperio apvalkalo dešinio šono ties sandūra su priekiniu dešiniu sparnu ir ant šio sparno gretimame paviršiaus, taip pat nebūtų susidarę intensyvūs minėto automobilio priekinių dešinių

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. lapkričio 10 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-459-313/2016.

durelių sugadinimai, kurie būdingi statiniam kontaktui". Be to, Eksperto išvadoje nurodyta, kad, pagal Įvykio dalyvių nurodytas Įvykio aplinkybes, negalėjo susidaryti automobilio „Ford Ecosport“ priekinio dešinio rato ratlankio ir padangos sugadinimai, nes ratas neturėjo kontakto su automobiliu „Nissan X-Trail“.

Eksperto išvadoje pabrėžiama, kad „slystančio kontakto pėdsakai ant automobilio FORD užpakalinių dešinės pusės durelių ir ant užpakalinio dešinio sparno būdingi „greitam“ liestiniam kontaktui ir todėl jie neturėjo susidaryti galimo antrinio automobilių NISSAN ir FORD kontakto metu, kuriam esant atbloktas automobilis FORD negalėjo judėti didesniu greičiu.“ Eksperto išvadoje taip pat nurodyta, kad „judėjusiam apie 30 km/h greičiu automobiliui NISSAN atsitrenkus į automobilio FORD dešini šoną neturėjo suveikti saugos oro pagalvės, apsaugančios nuo šoninio smūgio iš kairės“.

Remiantis ekspertinio tyrimo duomenimis, Eksperto išvadoje konstatuojama, kad iki Įvykio automobilis „Ford Ecosport“ turėjo esminių sugadinimų, nors pareiškėja po Įvykio pildytoje anketoje nurodė, kad automobilis „Ford Ecosport“ iki Įvykio buvo „idealios būklės“. Minėtas aplinkybes pareiškėja taip pat pakartojo ir draudikui pateiktoje pretenzijoje dėl priimto sprendimo atsisakyti išmokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

Be to, pareiškėja draudikui nurodė, kad iki Įvykio jos valdomas automobilis judėjo iki 50 km/h greičiu. Pareiškėjos draudikui pateikti paaiškinimai apie Įvykio aplinkybes buvo užfiksuoti ir 2023 m. kovo 30 d. tarp pareiškėjos ir draudiko darbuotojo vykusio pokalbio telefonu metu. Pareiškėja draudiko darbuotojui patvirtino, kad iki Įvykio jos valdytas automobilis neturėjo jokių sugadinimų ir kad prieš Įvykį pareiškėjos valdomas automobilis judėjo apie 50 km/h greičiu.

Transporto priemonės „Nissan X-Trail“ valdytojas pildytoje anketoje nurodė, kad jo valdoma transporto priemonė iki Įvykio judėjo iki 10 km/h greičiu. Vis dėlto Eksperto išvados duomenys paneigia pareiškėjos ir kito Įvykio dalyvių paaiškinimuose apie Įvykį nurodytas aplinkybes.

Svarbu pažymėti, kad ekspertas, vertindamas Įvykio mechanizmą, nustatė, kad iki Įvykio buvęs automobilio „Ford Ecosport“ greitis turėjo būti beveik 45–50 km/h mažesnis, nei draudikui nurodė pareiškėja. Taip smarkiai besiskiriantis automobilio greitis negali būti vertinamas kaip nežymus ir pateisinamas automobilio valdytojo suklydimas dėl eismo įvykio aplinkybių⁷.

Be to, abiejų Įvykio dalyvių draudikui nurodyti jų valdytų automobilių greičiai reikšmingai skiriasi nuo eksperto nustatytų automobilių greičių (atitinkamai pareiškėja nurodė automobilio „Ford Ecosport“ 50 km/h greitį vietoj eksperto nustatyto 0–5 km/h greičio ir automobilio „Nissan X-Trail“ valdytojas nurodė 30 km/h greitį vietoj eksperto nustatyto 10 km/h greičio).

Duomenų, kad dėl Įvykio laiko ar eismo sąlygų Įvykio dalyvių valdytų automobilių iki susidūrimo greičių vertinimas galbūt buvo apsunkintas, nebuvo nustatyta. Be to, atsižvelgiant į esminius Įvykio dalyvių nurodytų valdytų automobilių greičių skirtumus, pažymėtina, kad Įvykio dalyvių suklydimas dėl jų valdytų automobilio greičių negali būti pripažįstamas specialių žinių neturinčio, bet teisę vairuoti turinčio asmens protingu ir leidžiamu suklydimu.

Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, darytina išvada, kad pareiškėjos ir kito Įvykio dalyvio veiksmuose negalima įžvelgti vien tik nežymaus ir pateisinamo suklydimo dėl Įvykio aplinkybių.

Vertinant faktą, kad pareiškėja draudikui suteikė klaidinančią informaciją, reikšmingomis aplinkybėmis yra pripažintini duomenys ne tik apie pareiškėjos draudikui nurodytą netikslų valdytos transporto priemonės „Ford Ecosport“ greitį iki Įvykio, tačiau ir duomenys apie iki Įvykio buvusius pareiškėjos automobilio esminius sugadinimus.

Remiantis Eksperto išvados duomenimis, didžioji dalis po Įvykio užfiksuotų sugadinimų nesutampa su Įvykio dalyvių nurodytomis Įvykio aplinkybėmis, todėl Eksperto išvados duomenys negali pagrįsti daugumos transporto priemonės „Ford Ecosport“ sugadinimų priežastinio ryšio (kaip būtinosios automobilio „Ford Ecosport“ valdytojo civilinės atsakomybės taikymo sąlygos) su Įvykiu.

⁷ Teismų formuojamoje praktikoje sąžiningu eismo įvykio dalyvių suklydimu dėl automobilio greičio pripažįstamas iki 15 km/h besiskiriantis automobilio greitis, tačiau 30 km/h ar didesnis besiskiriantis greitis teismų nėra vertinamas, kaip nežymus ir pateisinamas automobilio valdytojo suklydimas dėl eismo įvykio aplinkybių (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-462-695/2017; Vilniaus apygardos teismo nutartis, 2020 m. sausio 10 d. priimta civilinėje byloje Nr. e2A-21-619/2020).

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Eksperto išvada buvo parengta, vadovaujantis Įvykio administravimo metu draudiko surinktais dokumentais ir minėtiems įrodymams neprieštarauja. Eksperto išvadoje buvo išsamiai įvertinti abiejų Įvykio dalyvių paaiškinimai apie Įvykio aplinkybes, taip pat eismo Įvykio deklaracijos, automobilių sugadinimų ir Įvykio vietos apžiūros duomenys.

Taigi, nėra pagrindo kritiškai vertinti ekspertinio tyrimo ar Eksperto išvados nepripažinti kaip objektyvaus įrodymo, galinčio pagrįsti Įvykio mechanizmo ir pareiškėjos valdyto automobilio sugadinimų priežastinį ryšį su nurodytomis Įvykio aplinkybėmis⁸.

Svarbu pažymėti, kad Eksperto išvadą parengęs specialistas turi specialių žinių, reikalingų eismo Įvykio aplinkybėms iširti. Tai yra nuolatinė ir įprasta jo veiklos dalis. Objektyvių duomenų, leidžiančių abejoti Eksperto išvados pagrįstumu, Lietuvos bankui nebuvo pateikta.

Pareiškėja duomenis dėl Įvykio požymių atitikties draudžiamojo Įvykio kriterijams ir teisingos informacijos apie Įvykio aplinkybes draudikui pateikimo grindė tik savo subjektyviais paaiškinimais. Vis dėlto pareiškėjos nurodytos aplinkybės, kad Įvykis atitinka draudžiamojo Įvykio požymius ir kad iki Įvykio transporto priemonė „Ford Ecosport“ „buvo idealios būklės“, nepaneigia Eksperto išvados duomenų teisingumo.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad nebuvo nugincyti Eksperto išvados duomenys, jog pareiškėja draudikui pateikė klaidinančią informaciją, kad iki Įvykio transporto priemonė „Ford Ecosport“ neturėjo jokių sugadinimų. Remiantis ekspertinio tyrimo duomenimis, nustatyta, kad iki Įvykio buvę minėto automobilio sugadinimai buvo esminiai ir jų atsiradimo mechanizmas nėra suderinamas su Įvykio aplinkybėmis.

Remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visumos vertinimu, darytina išvada, kad draudikas įrodymais pagrindė, kad pareiškėja jam pateikė klaidinančią informaciją apie buvusį automobilio „Ford Ecosport“ greitį prieš Įvykį ir visų šio automobilio sugadinimų suderinamumą su Įvykio aplinkybėmis. Pareiškėja klaidingos informacijos pateikimo draudikui fakto nenuginčijo objektyviais įrodymais.

Be to, nors pareiškėja prašyme nagrinėti vartojimo ginčą teigė, kad draudikas neįrodė, jog Įvykis buvo padarytas tyčia, tačiau pagal pirmiau nurodytą kasacinio teismo suformuotą praktiką, net ir klaidingos informacijos apie eismo Įvykį ir jo pasekmes draudikui nurodymas, nesant nukentėjusio trečiojo asmens kaltės, yra pakankamas pagrindas draudikui atsisakyti mokėti draudimo išmoką.

Įvertinus draudiko sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, darytina išvada, kad draudikas, vadovaudamasis Įvykio administravimo metu surinktais įrodymais, priėmė pagrįstą sprendimą nemokėti draudimo išmokos. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl Įvykio patirtus nuostolius, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

⁸ Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2015 m. birželio 17 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015, konstatavo, kad kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada parengta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai, ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų.

Direktorius

Arūnas Raišutis